

POD BERÁNKOU 2469/1
160 00 PRAHA 6-DEJVICE
ČESKÁ REPUBLIKA

Advokátní kancelář
JUDr. KAROLA HRÁDELY

tel.: 00420 224 390 311
mobil: 00420 603554485
akhradela@akhradela.cz

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno
Česká republika

ID datové schránky: wwjaa4f

Vaše sp. zn.: Vol 7/2022 - 63
Naše zn.: 5464/2022

Praha 8. 12. 2022

replika k vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 5. prosince 2022 Č. j. MV-194607-5/OV-2022

Advokát JUDr. Karol Hrádela

zapsaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod č. 05015

DIČ: CZ5905316142

datová schránka: pqzhg6v

bankovní spojení: 31480002700, UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

IČO: 65399463

www.akhradela.cz

Navrhovatel č. 1

Tomáš Klvaňa
Na Kvintusce 1560/6
160 00 Praha 6 - Dejvice

Právní zástupce JUDr. Karol Hrádela, advokát
navrhovatele č. 1 Pod Beránkou 2469/1

160 00 Praha 6 - Dejvice

Navrhovatel č. 2

PhDr. Karel Diviš
Menclova 2478/12
180 00 Praha 8-Libeň

Právní zástupce
navrhovatele č. 2

JUDr. Karol Hrádela, advokát
Pod Beránkou 2469/1-
160 00 Praha 6 - Dejvice

Odpůrce č. 1

Ministerstvo vnitra
Nad Štolou 936/3
170 00 Praha 7

Odpůrce č. 2

Ministerstvo vnitra
odbor voleb
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Příloha:

Email dr. Skály

Stanovisko

Dodržení lhůty

Dne 6.12.2022 byla na úřední desce Nejvyššího správního soudu vyvěšena výzva Vol 7/2022 - 63 ze dne 5.12.2022, kterou Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu ve věcech volebních Tomášem Langáškem v právní věci navrhovatelů: a) Tomáš Klvaňa, bytem Na Kvintusce 1560/6, Praha 6, a b) PhDr. Karel Diviš, bytem Menclova 2478/12, Praha 8, oba zast. JUDr. Karolem Hrádelou, advokátem se sídlem Pod Beránkou 2469/1, Praha 6, a účastníka řízení: Ministerstvo vnitra, sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o ochraně ve věci registrace kandidátní listiny PhDr. Karla Divíše k volbě prezidenta republiky,

t a k t o :

Nejvyšší správní soud v y z ý v á navrhovatele, aby obratem, nejpozději ve lhůtě dvou dnů od právní moci tohoto usnesení, zaslali soudu případnou repliku k vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 5. prosince 2022.

Dle poučení toto usnesení nabylo právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.), tj. 6.12.2022.

Podle § 40 odst. 1) s.ř.s. „Lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“

Poslední den lhůty je tak 8.12.2022. V tento den je i stanovisko odesláno datovou schránkou právního zástupce navrhovatelů do datové schránky soudu, takže lhůta je zachována.

Navrhovatelé se tímto v souladu s výzvou vyjadřují ke stanovisku Ministerstva vnitra.

Nezohlednění přeškrtnutých záznamů

Nejprve se odpůrce vyjadřuje k nezohlednění přeškrtnutých záznamů.

K tomu uvádí: „Z argumentace navrhovatele je zřejmé, že stěžejní argument shledává v tom, že Ministerstvo vnitra v první fázi kontroly úplných záznamů nezohlednilo do celkového počtu ty záznamy, které byly přeškrtnuté. K tomuto důvodu se pak v rozhodnutí přiřazuje vysvětlení „škrtnuté navrhovatelem“. Jednalo se o 1632 záznamů. Navrhovatel nerozporuje ostatní případy nezapočtení řádku (140 případů) a ani samotný počet 1632, ale skutečnost, že nezapočtení těchto škrtnutých záznamů je „porušením jak petičního práva osob podporujících kandidaturu navrhovatele č. 2, tak i práva navrhovatele č. 2 na

případné zvolení a účast ve volbách". Dále se doplňuje, že vyřazení těchto přeškrtnutých řádků nemá oporu v zákoně. Na str. 13 pak navrhovatelé připouštějí, že z jejich strany ke škrtnutí docházelo, jednalo se ale o upozornění na určitou nesrovnalost (v uváděném příkladu v čísle občanského průkazu), nikoli o vyřazení řádku, k čemuž podle navrhovatele není nikdo oprávněn.

Ministerstvo vnitra předně uvádí, že uvedený argument je zcela účelový. Je věcí navrhujícího občana/kandidáta v jaké podobě předloží registračnímu úřadu petiční archy. Tyto osoby jsou primárně disponenty deklarované podpory vyjádřené na petičních archích. V zásadě jen ony rozhodují o tom, které archy či řádky registračnímu úřadu ke splnění dané podmínky podpory minimálně 50 000 voličů předloží.

V případě petentů nejde o realizaci práva petičního ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, ale jak i několikrát soudy konstatovaly, o specifický druh petice sui generis. Je třeba odmítnout argument, že ke škrtnutí řádků v petici či vyřazení celých archů není nikdo oprávněn. Zcela jistě k tomu není oprávněn registrační úřad, který by tak zasahoval do integrity petice, kterou má postupem podle volebního zákona toliko přezkoumávat. Kdo k takovému kroku jistě oprávněn je, je navrhující občan, neboť i s ohledem na principy kontroly je v jeho zájmu, aby předem vyloučil ty řádky, které se mu nejeví jako relevantní, a to z různých důvodů, tedy např. proto, že odhalí, že záznam z hlediska údajů může být pochybný a může v případě zařazení do kontrolního vzorku zvýšit zjištěnou chybovost. Navrhovatel může mít i jiné, zcela osobní důvody vyřazení konkrétního údaje, např. když zjistí, že jej podpořila osoba, u které si vyjádření podpory z jakéhokoliv důvodu nepřeje. Takovéto kroky jsou zcela legitimní a v případě, že na petičním archu mají být zbylé řádky zachovány, neboť navrhovatel nechce kvůli např. jednomu záznamu „vyhodit“ celý arch, provede operaci vyřazení řádku jediným myslitelným a pro všechny, včetně registračního úřadu, srozumitelným způsobem, tedy právě přeškrtnutím.

Škrtnutí záznamu navrhovatelem je zcela běžný institut, kdy pouhým nahlédnutím jak do letošních rozhodnutí, tak do rozhodnutí z roku 2017 (pro volbu prezidenta republiky 2018) se dá zjistit, že v tisícových objemech je realizován ze strany většiny tzv. občanských kandidátů.

Lze tak dílčím způsobem uzavřít, že podle názoru Ministerstva vnitra není v rozporu s žádným předpisem, kdy se navrhovatel sám rozhodne o tom, v jakém rozsahu předloží petici na podporu kandidatury a je zcela legitimní, aby v rámci těchto archů provedl přeškrtnutí a tím dal registračnímu úřadu najevo, že s takovým záznamem mají nakládat „jako kdyby jej nebylo“. Jde o logický projev kandidáty často deklarované snahy o vlastní kontrolu petic a odstraňování chyb a duplicit. Zahrnout přeškrtnuté řádky do další fáze přezkumu petice by bylo jednoznačně v neprospěch kandidátů. Argumentace navrhovatele, že šlo o upozornění na možný problémový záznam je zcela překvapující a vymykající se standardní logice projevení vůle v psaném textu v podobě škrtnutí určitého slova/textu/záznamu. “

V této části vyjádření není odpůrce zcela přesný. Je nesporné, že navrhovatelé nesouhlasí s tím, že odpůrce nezohlednil do celkového počtu ty záznamy, které byly přeškrtnuté.

Navrhovatelé souhlasí v tomto bodu s názorem, že v případě petentů nejde o realizaci práva petičního ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, ale jak i několikrát soudy konstatovaly, o specifický druh petice sui generis. Odpůrce se však nevypořádal s argumentací v návrhu, že realizace petičního práva občanů je realizací článku 18 odst. 1 Listiny, podle kterého petiční právo je zaručeno; když ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu má každý právo sám nebo s jinými se obracet na státní orgány a orgány územní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi. Zapojením se do výběru kandidátů formou petice tak dochází k realizaci ústavního práva i desetitisíců osob, kde nezohledněním jejich práv by došlo k zásadní neústavnosti. Zde nejde o právo navrhovatele, ale přímo o ústavní právo dotčených osob, kterými jsou jak navrhovatel kandidátní listiny, tak kandidát, tak i společenství petentů. Toto vyplývá i z výrazu: „*Podává-li kandidátní listinu navrhuující občan, připojí petici podepsanou alespoň 50000 občany oprávněnými volit prezidenta republiky. Součástí petice jsou očíslované podpisové archy.*“ Jinými slovy, petice a kandidátní listina jsou dvě zcela odlišné věci, kdy jedna bez druhé nemá racionální význam, ale nejsou totožné a rozdílný může být a logicky i je okruh dotčených osob. Je tak i rozdíl mezi petentem, navrhovatelem a kandidátem, což jsou skupiny občanů, kterou se mohou, ale nemusí ani částečně překrývat. Tak, jak navrhovatel není oprávněn jednat za kandidáta, tak ani kandidát není oprávněn jednat za navrhovatele kandidáta a žádný z nich není oprávněn jednat za petenta či jej, jakkoliv vyřazovat. Je pouze ústavním právem každého občana, zda se stane petentem či ne a je povinností státu vyhodnotit, zda někdo, kdo se připojil k petici jako petent skutečně takovýmto petentem je. Stejně tak je ústavním právem jiného občana stát se případným úspěšným či neúspěšným navrhovatelem kandidáta na prezidenta, případně ústavním právem další osoby být takovýmto kandidátem,

Odpůrce pak v této pasáži zkresluje i samotný obsah návrhu. Navrhovatelé nikdy neuvedli, že v peticích škrtili. Na straně 13 návrhu je výslovně uvedeno: „*Zákon nestanoví možnost provádět kontroly vzorků na etapy tak, že by nejdříve ministerstvo provedlo jakousi nultou etapu kontroly, kde by některé úplné záznamy vyřadilo, a to jen pro skutečnost, že je někdo škrtil, a pak až přistoupilo k vlastnímu výběru 8 500 záznamů pro kontrolu.*“ Jinými slovy navrhovatelé neuvedli, že kterýkoliv z nich v návrhu škrtil. Na str. 14 návrhu zveřejněného na webové stránce NSS škrtnutí navrhovatelé připouštějí, ani zde však neuvádí, že škrtil kterýkoliv z navrhovatelů. Pokud pak snad má odpůrce na mysli větu uvedenou na straně 14, „*že ministerstvo nepřihlédlo k 1 632 případů podpisů škrtnutých navrhovatelem*“. Tak ani zde nejde o přesnou interpretaci skutečnosti. Ve své vyjádření sám odpůrce uvádí: „*K tomuto důvodu se pak v rozhodnutí přiřazuje vysvětlení „škrtnuté navrhovatelem”. Jednalo se o 1632 záznamů.*“ Pokud tak jde o výraz „škrtnuté navrhovatelem“ v návrhu NSS, nejde o potvrzení vyškrtnutí ze strany kteréhokoliv navrhovatele, ale o převzetí vysvětlení ze strany odpůrce v jeho rozhodnutí. Jak dospěl odpůrce k tomu svému závěru o škrtnutí navrhovatelem pak odpůrce nevysvětlil ani v rozhodnutí a ani ve svém vyjádření k návrhu navrhovatelů.

Navrhovatelé proto výslovně prohlašují, že žádný z nich v petici neškrtal.

Co se týče tvrzení odpůrce, že kandidát je disponentem deklarované podpory vyjádřené na petičních arších, tak toto není pravda. Zákon nedává kandidátovi jakékoliv právo rozhodovat o tom, jak bude vypadat petice na jeho podporu, s kterou se ani nemusí setkat. Kandidát pouze dává navrhovateli „*vlastnoručně podepsané prohlášení kandidáta, že souhlasí se svou kandidaturou, že mu není známa překážka volitelnosti, popřípadě tato pomine ke dni volby prezidenta, že nedal souhlas k tomu, aby byl uveden na jiné kandidátní listině, a že údaje uvedené na kandidátní listině vztahující se k jeho osobě jsou pravdivé; v prohlášení kandidát dále uvede adresu místa trvalého pobytu a datum narození.*“ Pokud by snad měl navrhovatel kandidáta oprávnění s peticí nakládat, tak by mohl zasáhnout do práva být volen kandidáta, protože ten by již po podepsání prohlášení nebyl oprávněn dát takovéto prohlášení jinému navrhovateli. Jinými slovy, neexistuje nikdo, kdo by měl oprávnění vyřazovat petenty z petice, kromě případného neuznání petentů ze strany odpůrce či později soudu.

Pokud odpůrce tvrdí, že „*podle názoru Ministerstva vnitra není v rozporu s žádným předpisem, kdy se navrhovatel sám rozhodne o tom, v jakém rozsahu předloží petici na podporu kandidatury a je zcela legitimní, aby v rámci těchto archů provedl přeškrtnutí a tím dal registračnímu úřadu najevo, že s takovým záznamem mají nakládat „jako kdyby jej nebylo“*“, tak se nevypořádal ani se skutečností, že nikdo k tomuto kroku není oprávněn a dokonce ani s tím, že tak nečinil žádný z navrhovatelů, tj. ani navrhovatel kandidáta a ani sám kandidát.

Zde odpůrce vycházel z Pokynu náměstka ministra vnitra pro řízení sekce legislativy a státní správy ze dne 18. října 2022, kterým se stanoví postup při kontrole petic předkládaných Ministerstvu vnitra v souvislosti s volbou prezidenta republiky, která se bude konat v lednu 2023 (dále jen Pokyn) a konkrétně z jeho přílohy č. 1 nazvané: POSTUP PŘI VALIDACI PETENTŮ. (dále jen Příloha č. 1). V ní je uvedeno: „*Řádek přeškrtnutý (= nevalidní), tzn. všechny údaje o petentovi, které byly původně vyplněny, jsou škrtnuté – nezapočítává se, dále se s ním nepracuje.*“ Přestože je toto uvedeno ve vnitřní normě odpůrce a ten podle této vnitřní normy postupoval, nemůže být takovéto ustanovení v rozporu s ústavním pořádkem a v souladu s ním se má vykládat. Pokyn pak má ještě další dvě přílohy, a to Metodiku k manuálnímu ztotožnění petentů, která je označena jako Příloha č. 2 (dále jen Příloha č. 2) a Popis kontroly petic, který je označen jako příloha č. 3 (dále jen Příloha č. 3).

Navrhovatelé zastávají stanovisko, že nezahrnutím přeškrtnutých petentů došlo k porušení ústavních práv petentů, navrhovatele kandidáta i kandidáta. Prostě odpůrce měl zahrnutou všechny petenty, a to bez ohledu na skutečnost, zda došlo k přeškrtnutí petenta či ne. Jedinou možností, kdy by nemusel odpůrce petenta zahrnout je situace, kdyby byl jeho záznam neúplný, nebo nebyl odevzdán například proto, že by někdo neodevzdal celý petiční arch. Zde by pak porušil právo petentů i kandidáta navrhovatel kandidáta a stát by za to nenesl odpovědnost.

K 140 nezařazeným záznamům

Odpůrce správně uvádí, že: „Vyřazení 140 záznamů mohlo být i z více důvodů a vyřazení 140 záznamů navrhovatelé nezpochybňují. „... Navrhovatelé vychází ze skutečnosti, že odpůrce tvrdil, že záznamy nejsou úplné, přičemž navrhovatelé neměli možnost ve všech případech toto ověřit. Protože však nelze vyloučit, že toto tvrzení odpůrce není pravdivé, upozornili navrhovatelé na situaci, kdy by tak nemuselo být. U 64 případů totiž odpůrce uvádí, že 64 případů bylo vyřazeno z důvodu chybějícího bydliště. Pokud skutečně chyběl údaj o bydlišti, bylo by takovéto vyřazení správné.

Protože navrhovatelé neví, jak podrobně proběhlo ověřování bydliště, výslovně upozornili na skutečnost, že v příloze č. 2 v pasáži o adrese, ale dokonce i v prováděcím právním předpise k zákonu o volbě prezidenta republiky, tj. ve vyhlášce č. 294/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky, je způsob ověřování adresy uveden způsobem, který vyřazuje obyvatele bydlící v nemovitostech s číslem evidenčním z jejich petičního práva. Způsob ověřování bydliště výše popsany pak vytváří předpoklady pro vyřazení osob, které pravdivě, a dokonce bez jakéhokoliv pochybení, nečitelnosti atd. uvedli správně své bydliště jako osob neztotožněných či neověřených. „Rozsah údajů o petentovi na petici na podporu kandidatury je jednoznačně uveden v § 25 odst. 3 volebního zákona.“ S touto větou ve vyjádření odpůrce lze souhlasit. Tento rozsah údajů však nezahrnuje pouze bydliště v nemovitosti s číslem popisným, jak uvádí prováděcí vyhláška i odpůrce v příloze č. 2 na straně 4. Je přitom zajímavé, že v této příloze uznává odpůrce za validní například i údaj s názvem obce a ulicí, aniž by bylo uvedeno jakékoliv číslo. Jinými slovy uznává odpůrce za validní dle Přílohy č. 2 i neúplný záznam, přestože neúplný je výraz obsahově odlišný od výrazu nesprávný. Nesprávný výraz například pro chyby v psaní by měl být uznán, zatímco neúplný výraz by uznán být neměl. Zde odpůrce postupoval výslovně v rozporu s § 5 odst. 4 zákona o volbě prezidenta, kde je uvedeno: „Do celkového počtu se nezapočítá občan, jehož podpis je uveden na podpisovém archu, který není opatřen záhlavím v souladu s odstavcem 3, nebo pokud chybí některý z údajů podle odstavce 3 věty čtvrté nebo je uveden neúplně.“

Přes postup v rozporu se zákonem, kdy uznává v některých případech odpůrce neúplnou adresu, však odpůrce nezohledňuje dle svých postupů úplnou adresu s číslem evidenčním. Z rozhodnutí není zřejmé, co to znamená chybná či neúplná adresa, je však nesporné, že s čísly evidenčními nepočítá ani vyhláška a ani Pokyn ve svých přílohách.

Proto navrhovatelé nechápou, co je odpůrci nejasného v této části jejich a proč se odpůrce nevyjádřil k vytýkanému nedostatku ohledně ověřování adresy v návrhu navrhovatelé v pasáži, kde upozorňují na chybu při ověřování bydliště, která mohla či nemusela vést k vyřazení petenta pro chybějící úplný údaj o bydliště z validity či při následné kontrole validity z validity záznamu

Pokud pak je uveden údaj o bydlišti nepřesně, tj. úplně, ale s chybou, Příloha č. 2 uvádí, že je údaj validní, protože lze ztotožnit petenta. Tento princip však odpůrce neaplikoval v jiných případech.

K chybějícímu archu

Je pravdou, že navrhovatel kandidáta a zmocněnec opustili po první fázi kontroly odpůrce a byli před tím informováni o tom, že dojde-li v pozdější fázi k jakékoliv disproporcii, že odpůrce bude kontaktovat zmocněnce. Tvrzení odpůrce, že se pokoušel o kontakt na telefon zmocněnce, není nijak podloženo. Pokud by skutečně odpůrce telefonoval na mobil zmocněnce, pak by jeho číslo bylo uloženo v telefonu a zmocněnec by, telefonoval samozřejmě zpět. Takto však se navrhovatel dozvěděl o rozdílu v počtu archů až ze samotného rozhodnutí. V samotném návrhu však nejde o zásadní skutečnost.

Ke kontrole chybovosti

Ústavní soud akcentoval, že článek 22 Listiny vyžaduje, aby případná sporná ustanovení zákona o volbách do Parlamentu ČR, ale i zákonů souvisejících, byla vykládána a používána ve prospěch účelu a smyslu těchto zákonů. Přitom účel a smysl zákona nelze hledat jen ve slovech a větách předpisu (IV.ÚS 275/96 ze dne 15. 10. 1996)., když citovaný článek zakazuje narušení svobodné soutěže politických sil v demokratické společnosti. V té souvislosti je pak nutné zohledňovat i případné zřejmé nesprávnosti spojené například s vynecháním písmena, přepisem číslice atd. V takovémto případě má být zohledněna možnost opravy zřejmé nesprávnosti. Ústavní soud v III. ÚS 127/96 konstatoval, že: *„Pokud procesní právní úkony účastníků řízení obsahují zjevnou nesprávnost, jejíž odstranění umožňuje rovněž odstranit nedostatek podmínek v řízení, přičemž konstatování této zjevnosti nevyžaduje procesní aktivitu soudu (např. dokazování), nutno účastníkům řízení dát příležitost tuto nesprávnost odstranit. Opakem tohoto postupu je přepjatý formalismus, jehož důsledkem je sofistické zdůvodňování zjevné nespravedlnosti, a tím dotčení smyslu [§ 1 o. s. ř., čl. 90 Ústavy a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.](#)“* Jinými slovy, pokud správní orgán sám nezohlední zřejmou nesprávnost spočívající například v přepise, musí dát možnost účastníkům zřejmou nesprávnost napravit. To se nestalo. Princip, že na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné, než jako na neplatné je stěžejním principem demokratické společnosti chránícím občany. Jako takový byl zakotven mj, výslovně do § 574 občanského zákoníku, který v ů 578 i stanoví, že: *„Chyby v psaní nebo v počtech nejsou právnímu jednání na újmu, je-li jeho význam nepochybný.“*

I při posuzování obsahu petice je tak třeba vycházet z principu, že je projev vůle petenta v petici spíše platný a respektovat požadavek zjišťování této vůle a její respektování i za situace, kdy došlo ke zřejmé nesprávnosti.

Proto správně Příloha č. 2 ukládá, každému, kdo provádí manuální ztotožňování, aby byl primárně veden snahou činit zjištění, která by mohla vést ke ztotožnění petenta. Správně pak i Příloha č. 2 zdůrazňuje, že je při ztotožňování petenta třeba k souboru údajů požadovaných zákonem, které jsou k osobě petenta na petici uvedeny, nahlížet s otázkou, zda poskytují záruku, blížíci se jistotě, že jde skutečně o údaje osoby, která se na petici podepsala. To však neznamená, že lze nerespektovat možnost omylů a jiných zřejmých nesprávností v kterékoliv části záznamu petenta. Tento princip zohledňující právo na omyl a jinou zřejmou nesprávnost pak Příloha č. 2 uvádí pouze při řešení některých nesprávností typu pochybností o čitelnosti či v přepsání u čísla popisného či o vynechání některého čísla v něm. Zde se uvádí, že *„Přepíše-li se petent v čísle popisném, popřípadě nějaké číslo vynechá, nejedná se, samo o sobě, o důvod, který znemožní ztotožnění petenta.“* Zároveň metodika uvádí, že: *„Přepíše-li se petent v čísle dokladu, popřípadě nějaké číslo vynechá, nejedná se, samo o sobě, o důvod, který znemožní ztotožnění petenta.“* Pokud je údaj o osobním dokladu vynechán, pak by se mělo jednat dle textu zákona o případ neztotožnění petenta. Jiná situace však je, pokud dojde k záměně dokladu, kdy je údaj vyplněn, ale místo občanského průkazu je například uvedeno cestovní doklad. Zde i metodika uvádí, že: *„Pokud dojde k záměně označení druhu dokladu, přepsání se petenta v označení druhu dokladu nebo jeho označení jinak (např. namísto doporučeného použití zkratky „CP“ pro cestovní pas je použita zkratka „CD“ = cestovní doklad, nebo přímo slovo „pas“), nejedná se, samo o sobě, o důvod, který znemožní ztotožnění petenta.“* Správné principy z metodiky však nebyly v praxi u posuzování petice na podporu kandidatury navrhovatele č. 2 respektovány a nebylo šetřeno smyslu a účelu Ústavního zákona o volbě prezidenta, čl. 1,2, 5, 69 a čl. 1, 2, 3, 4,18,21 a 22 Listiny.

Odpůrce měl ve smyslu těchto ustanovení i vlastní Přílohy č. 2 postupovat tak, že *„v případě pochybností, zda je možné označit záznam za ztotožněný či nikoli, bude rozhodováno ve prospěch petenta, resp. kandidáta, a záznam bude uznán za ztotožněný.“*

Základním problémem vedoucím k neidentifikaci petentů je způsob ověřování jejich totožnosti popsán v metodice a současné hromadění několika kritérií ve vyhledávači, který někdy v rozporu s postupem popsáným v zákoně o volbě prezidenta vylučoval správnou identifikaci počtu petentů. Princip, kdy odpůrce používal kritéria, která ve svém souhrnu mohla vést při omylu v jednom z nich k neztotožnění petenta, přestože při vynechání chybného údaje by byl petent identifikován a až pak šlo posuzovat, zda v chybném údaji šlo o zřejmou nesprávnost, je popřením smyslu práva občanů k podpoře kandidatury kandidáta na prezidenta a jde o protiústavní postup. Stát prostřednictvím odpůrce měl postupovat tak, aby byl petent dle možností identifikován a zřejmá nesprávnost například v důsledku nečitelnosti záznamu či v přepisu v záznamu včetně různosti zápisů čísel jednotlivým petenty měla být zhojena.

Obecně by pro identifikaci petenta stačilo použít jedinečné kritérium, a to číslo občanského průkazu či cestovního dokladu. Místo toho odpůrce používal soubor tvořený několika kritérii zároveň, a tak chyba v jednom kritériu musela logicky vést k nenalezení osoby, přestože takováto osoba existovala a správně uvedla číslo svého průkazu totožnosti. Pokud

by číslo občanského průkazu či cestovního dokladu bylo platné, šlo by následně z údajů uváděných v databázi u průkazu totožnosti ověřit další kritéria a zjistit, zda například došlo k neúplnosti či chybě či nečitelnost atd. Pokud však se jen nahradilo některé písmenko či číslo v jiném údaji v souboru, pak i když by soubor obsahoval správné údaje o průkazu totožnosti, nebylo by pochopitelně v rozporu s požadavky zákona o volbě prezidenta možno osobu petenta v řadě případů identifikovat.

Místo základní identifikace odpůrce jen dle údajů z průkazu totožnosti bez zapojení dalších údajů je uvedena nadbytečná kombinace údajů vylučující identifikace při dílčí chybě i za situace, kdy byl uveden platný údaj totožnosti. U záznamu 14000817/5 se uvádí: „*Pro vyhledávání v evidencích byla stěžejní jen kombinace jména, příjmení, data narození (to jediné nebylo možno nahradit bezvýznamovým identifikátorem), číslo a druh dokladu. V dané případě operátor bezvýznamovým identifikátorem nahradil jak jméno, tak příjmení Datum narození a číslo dokladu nebylo třeba nahrazovat, neboť bylo čitelné. Ani v uváděné kombinaci nebyla nalezena žádná shoda s existující osobou, a to bez ohledu na adresu, neboť tu nebylo možno měnit/nahrazovat, ale toliko posuzovat s případně nalezenou shodou/shodami dle výše uváděných parametrů.*“ V případě zřejmé nesprávnosti například v datu narození sám odpůrce připouští, že by dotyčná osoba nebyla identifikovaná, a to přes skutečnost, že by všechny ostatní údaje byly správné.

Jinými slovy, přestože Česká republika má k dispozici jedinečný údaj identifikující každou osobu, tj. číslo průkazu totožnosti, nevyhledával odpůrce samostatně podle tohoto průkazu totožnosti, přestože existují technické možnosti vyhledávání v databázích jen podle čísla průkazů totožnosti a tím vytvořil předpoklady pro vyřazování petentů s drobnou nesprávností. Zákon přitom umožňuje, aby drobná nesprávnost nehrála jakoukoliv roli.

Pokud by tak někdo uvedl správně průkaz totožnosti a nepřesně například pro zaměnitelnost čísel, překlep atd. uvedl nesprávné, byť čitelně datum narození, nebyl by identifikován. Podobný výsledek by v řadě případů nastal i u nečitelnosti některého údaje.

Ověření osoby bez čísla průkazu totožnosti by pak mělo nastat pouze v případě, kdy by nebyl nalezen takovýto průkaz totožnosti v databázích, a to ani jako občanský průkaz a ani jako cestovní doklad. Pak by nemuselo docházet ke sporům, zda se jedná o překlep, či například nesprávnost spočívající ve vynechání, byť jediného písmena. Navrhovatel by pak ani nemusel hádat, jak asi správně znělo dotyčné jméno, příjmení atd.

Zásadním problémem pak je, že odpůrce realizoval kontrolu petic tak, že neumožnil ke svým zjištěním se vyjádřit navrhovatelům před svým rozhodnutím, Pokud by toto umožnil, nebyly by některé záznamy vůbec zařazené do vzorků, protože byly prokazatelně nevalidní. Další záznamy, kdy nedokázal odpůrce ztotožnit občany, by pak byly zjištěné jako validní a správné, když občany lze bez větších komplikací identifikovat, což po rozhodnutí odpůrce navrhovatelé provedli z veřejně přístupných zdrojů.

Pokud odpůrce uvádí, že u drtivé většiny odkazovaných záznamů není uvedeno, v čem je pochybnost spatřována, tak toto nemohou navrhovatelé uvést, protože tím, že jim neumožnil odpůrce se podílet na ověření jím údajně zjištěných chyb v záznamech, fakticky jim neuvedl, proč neztotožnil občany a jak při ztotožnění v konkrétních případech postupoval. Chybný postup odpůrce při ztotožňování patentů pak logicky vedl k chybným výsledkům. Neuvedení konkrétního postupu pak vedlo i k tomu, že navrhovatelé museli hádat, co asi bylo příčinnou neztotožnění a mohli se v odhadu splést. Rozhodnutí odpůrce pak není ani transparentní nejen pro neuvedení postupu v každém jednotlivém případě, který neumožňuje zpětnou kontrolu postupu, ale i z toho důvodu, že chybí v rozhodnutí i seznam kontrolovaných archů.

Nevyužití kontroly pouze pomocí dokladu totožnosti pak například u záznamu 14004636/1 vedlo k tomu, že došlo k chybnému přečtení příjmení patentky. Prostě každý píše trochu jinak, a i strojové čtení či lidský operátor se mohou zmýlit. Podobně i vycházení z data narození, kde mohlo dojít například k přepisu, přestože bylo čitelné, mohlo vést i při nahrazení ostatních údajů bezvýznamovými identifikátory k neztotožnění, přestože by šlo o ztotožnitelnou osobu na základě ostatních údajů.

Takto by byl například ztotožněn záznam 14000204/1, kde patent omylem zaznamenal datum narození jako 28.9.1976 místo 28.6.1976. Tento postup přitom použil odpůrce dle svého vyjádření i v řadě dalších případů.

Konkrétní výhrady k tvrzením odpůrce o nedohledatelnosti patentů a k jejich posuzování

Odpůrce chybně vyřadil z validity validní záznam, jako validní posuzoval nevalidní záznamy a tím zvyšoval chybovost a dopouštěl se chyb při posuzování identifikace občanů.,

28 patentů

Odpůrce uvedl, že na základě námitek navrhovatelů provedl kontrolu 28 vzorků, kde našel jednu chybu. V tomto vzorku dle navrhovatele nejde o jedinou chybu.

Zásadní však je, že při kontrole menšího počtu vzorků tvořeného 28 vzorky uvedenými ve vyjádření odpůrce byla identifikována chyba u čísla vzorku 14001571/3. Již tato jedna chyba sama o sobě znamená chybu ve výši přesahující 3,57 % ze zvláště kontrolovaných záznamů. Pokud by se uplatnilo stejné procento na všech 2451 občanů nenalezených v evidenci, tak by šlo o 87 občanů. Dle navrhovatelů by však toto mělo být uplatněno na všech 2956 neověřených záznamů občanů v obou vzorcích (1437+1519), jak bude vysvětleno dále. V původně kontrolovaných 2 vzorcích byla zjištěna chyba, která, pokud by byla o 33 záznamů ve vzorcích menší, znamenala by, že navrhovatel č. 2 měl po provedených přepočtech dle vzorců v rozhodnutí podporu přesahující 50000 občanů a že mu nechybělo 116 hlasů z celku vypočteného dle vzorce chybovosti.

Navrhovatelé však zdůrazňují, že nejde o jediné pochybení ve vzorku 28 patentů kontrolovaných správním orgánem a uváděným v jeho stanovisku.

Navrhovatelé se tak nejdříve vyjadřují k těmto 28 patentům a v další části k dalším patentům. Pro odstranění možných zkomolenin pak jména patentů uvádějí v prvním pádě.

Odpůrce uvádí, že znovu zkontroloval 16 navrhovatelů navrhovaných záznamů ze 2. vzorku a došlo k závěru, že v jednom případě (14001571/3) mělo dojít k pečlivějšímu zkoumání v oblasti přepisu data narození a že operátor postupoval nepřesně. Jinými slovy, že v tomto případě mělo dojít v souladu s vydanou metodologií ke ztotožnění petenta.

V ostatních 15 případech ze druhého vzorku říká, že ke ztotožnění petenta operátor dojít nedokázal.

Domníváme se, že i v těchto 15 případech jsou další, kdy ke ztotožnění petenta dojít mělo.

V případě 14001230/3 víme, že se jedná o M. K ; datum narození 15.8.1978.

Odpůrce se domnívá, že se o číslici 5 v datu narození nejedná, přičemž tento výklad je podle navrhovatel sporný. Někdo skutečně tuto číslici v datu narození může považovat za 6, někdo jiný za 5 a díky tomu se měly dle metodologie vyzkoušet obě varianty a došlo by tak ke ztotožnění.

V případě 14001266/5 víme, že se jedná o N B , datum narození 23.4.1943

Odpůrce tvrdí, že ani změnou v údaji měsíci narození ze září na duben nebyla zjištěna shoda, nicméně už nic neříká o tom, jaké datum narození zkoušel ztotožnit, zda 23.4.1943 nebo 23.4.1443. V tomto záznamu skutečně není úplně patrný rozdíl mezi 4 a 9. Pokud však odpůrce připustil, že místo září (9) mohl zkoušet duben (4), je docela dobře možné stejnou logikou, že si nevšiml zjevně nesprávného letopočtu 1443 místo 1943. V souladu se metodologií se mělo vyzkoušet datum 23.4.1943

V případě 14004636/1 víme, že se jedná o Kristýna Theuerová, datum narození 9.9.1997, OP:

Tento případ byl i medializován a vzhledem k pozdějšímu dohledání osoby (až po podání návrhu k NSS) víme, že Kristýna Theuerová vlastní rukou vyplnila vše správně, pouze v jejím způsobu psaní záznamu lze písmeno „u“ zaměnit za písmeno „n“, což připouštěli v návrhu i navrhovatelé. Přesto se domníváme, že vzhledem k jinak zcela správně, jednoznačně a bezchybně uvedeným zbylým údajům, zejména datu narození a číslu OP, ale i bydlišti mělo k jejímu ztotožnění v souladu s metodologií dojít.

V případě 14004960/4 víme, že se jedná o A J , datum narození 31.3.1969

Tato osoba existuje, došlo nedopatřením k záměně či spíše přepisu u číslovky 1 a 0 v datu narození. Ostatní údaje byly opět vyplněny naprosto správně, jednoznačně a bezchybně, včetně čísla OP a bydliště, a proto se domníváme, že k jejímu ztotožnění v souladu s metodologií dojít mělo.

V případě 14001722/4 víme, že se jedná o D. T. a domníváme se, že datum narození je 24.3.2000. Odpůrce ani nepopisuje, zda se vůbec pokusil danou existující osobu ztotožnit. Navrhovatel se opět domnívá, že tak v souladu s metodologií učinit měl a ke ztotožnění dojít mělo.

Odpůrce přitom připouští, že se mýlil v 1 z 16 zkoumaných záznamů, což by znamenalo v 16,7 % zkoumaných záznamů. Pokud by došlo ke ztotožnění dalších 5-ti výše uvedených záznamů občanů, jak popisují navrhovatele, znamenalo by to, že se odpůrce mýlil v 6/16 záznamů, tj. v 37,5 % zkoumaných záznamů.

Vzhledem k tomu, že odpůrce tvrdí, že zkoumal dalších jím náhodně vybraných 12 záznamů z prvního vzorku, byla by i v tomto případě chybovost, i kdyby další údaje nebyly uznány, v 1 z 28 záznamů, tj. v 3,57 % zkoumaných záznamů.

Vyplývá z toho tedy, že chybovost ztotožňování se pohybuje někde v intervalu mezi 3,57 % - 37,5 %, což je dáno bohužel nešťastným systémem ručního vyplňování a ruční kontroly petičních archů.

Nicméně, pokud bychom takovouto chybovost ztotožňování aplikovali na celkem 1437 + 1519 = 2956 neověřených občanů v obou zkoumaných vzorcích, došli bychom k závěru, že mohlo být ztotožněno dalších $0,0357 * 2956 = 106$ občanů až $0,375 * 2956 = 1109$ občanů.

Celá délka tohoto intervalu (106–1109) statisticky natolik významně překračuje klíčové číslo 33 správných záznamů, které by postačovalo k tomu, aby se po řádných přepočtech zjistilo, že kandidát Karel Diviš nasbíral více než 50.000 podpisů pro svoji kandidaturu, že je nezbytné, aby nezávislý soud řádně těchto 2956 neověřených záznamů znovu s veškerou pečlivostí a v souladu s metodologií prošel a rozhodl o ztotožnění či neztotožnění daných občanů.

Nevalidní záznamy neoprávněně uznané za validní

Dále přikládáme nové důkazy, kdy došlo ke zvýšení zkoumané chybovosti ve zkoumaných vzorcích v případech, které vůbec neměly být zkoumány a rovnou měly být považovány za nevalidní. Vyřazení petentů z validity by bylo pro kandidáta výhodnější.

Do vzorku číslo 1 byl vybrán záznam 14000437/4 R. K. Ta neuvedla datum narození. Tento záznam měl být před zahájením přezkumu dle metodologie zcela vyřazen. Tím by se snížil celkový počet validních záznamů, ale klesla by chybovost. Ze statistického hlediska by klesnutí chybovosti bylo pro navrhovatele celkově výhodnější než pokles

v celkovém počtu záznamů a opět by vedl po přepočtech ke zvýšení celkového výsledného počtu podpisů.

Úplně analogický a opět zjevně chybný je i záznam 14002914/5 P H . Ten v prvním vzorku opět neuvedl datum narození a jeho záznam neměl být vůbec validován, natož zařazen do vzorku a zvýšit tak chybovost kandidáta.

A do třetice úplně analogický a opět zjevně chybný je i záznam 14002072/2 I N z druhého vzorku. Ta opět neuvedl datum narození a neměla být vůbec validována, natož zařazena do vzorku a zvýšit tak chybovost kandidáta.

Jednoznačně z celkové chybovosti musí být odečteny minimálně tyto 3 záznamy, tj. Kortusová, Hrubeš, Nováková, ale nelze vyloučit, že se jich ve 2 vybraných vzorcích nachází i více.

Pro důkaz nejednotného postupu ke škodě kandidáta a toho, že odpůrce nepostupoval jednotně a v případě 14000437/4 jednoznačně pochybil uvádíme záznam 14000017/5 J: Kl , který rovněž neuvedl datum svého narození a oprávněně na rozdíl od R K nebyl do celkového počtu záznamů započítán.

Validní záznam odpůrcem považovaný za nevalidní

Dále uvádíme opět pochybení odpůrce, který do celkového počtu záznamů nezapočítal záznam 14000872/6 I r. M S , který vyplnil i obec: M , která má shodné jméno s křestním jménem petenta, a číslo popisné Metodologie výslovně uvádí, že řádek je validní, je-li u adresy uvedena obec a ulice nebo obec a číslo, což je tento případ. Zvýšením celkového počtu validních řádků by se opět došlo k vyššímu celkovému počtu petičních podpisů.

Domníváme se proto, že je třeba znovu posoudit a ověřit celkový počet odevzdaných validních řádků a i to, že některá data neměla naopak být vůbec zkoumána, natož započítána do chybovosti.

Další příklady možných chyb

Jako příklad, nikoliv celkový a úplný výčet uvádí navrhovatelé další záznamy, ve kterých se domnívají, že mělo dojít ke ztotožnění. Soud by měl nezávisle prověřit znovu celkový počet validních záznamů zahrnutých do výpočtu i všechny záznamy v obou vzorcích označených jako neověřené, tj. $1437 + 1519 = 2956$ záznamů.

Příklady, nikoliv celkový a úplný výčet z obou vzorků, kde se domníváme, že mohlo dojít k mylnému nezototožnění:

- 14002363/4 – jde o osobu L [redacted], narozena 27.6.1977
- 14002612/3 – jde o osobu K [redacted]
- 14002910/6 – jde o datum narození 7.11.1988
- 14002932/5 – jde o N [redacted]
- 14003138/2 – jde o A [redacted]
- 14003245/1 – jde o R [redacted] V [redacted] j [redacted], datum narození: 5.2.1979
- 14003260/2 – Ar [redacted] V [redacted] datum narození: 2.8.1944
- 14003265/2 – R [redacted] K [redacted]
- 14000204/1 – J B [redacted] [redacted] – Domníváme se, že je chyba v datumu narození. Místo 9. měsíce má být napsán 6. měsíc.
- 14000976/1 – P [redacted] R [redacted] – Domníváme se, že měsíc narození je září
- 14000986/2 – Domníváme se, že se jedná o adresu: B [redacted] 543, S [redacted]
- 14000986/3 – M [redacted] [redacted] – Domníváme se, že se jedná o adresu: P [redacted], Ostrava.
- 14001030/3 – V [redacted] S [redacted] – Domníváme se, že se jedná o adresu: O [redacted], Poděbrady.
- 14001205/4 – jedná se o C [redacted], jde pouze o neúplný, ale ne chybějící údaj v datu narození
- 14001420/6 – M [redacted] Ř [redacted] – Domníváme se, že se jedná o paní M [redacted] Ř [redacted], narozenou 25.9.1987. Adresa: [redacted], Plzeň.
- 1400503/5 – Domníváme se, že se jedná o K [redacted] H [redacted]. Datum narození 15.4.2002.
- 14001542/2 – Domníváme se, že se jedná o M [redacted] f [redacted] a, narozenou 17.10.1946. Adresa: [redacted]
- 14001571/3 – jedná se o D [redacted]: V [redacted]
- 14001679/4 – jedná se o F [redacted] E [redacted]
- 14001711/1 – adresa: [redacted] 3, Karlovy Vary

- 14001731/4 – Jedná se o K
- 14001836/5 – jedná se o E Číslo CP:
- 14001950/2 – jedná se Iv La á. Adresa bydliště: 3
- 14002072/2 – jedná se o L N
- 14010246/1 – jedná se o P F Adresa bydliště: , Karlovy Vary.
- 14002354/1 – jedná se o N R í. Datum narození , Adresa: U
- 14002360/3 – jedná se o K K i. Číslo
- 14002472/5 – jedná se o O Adresa bydliště: !
- 14002702/3 – jedná se o Vo Datum narození 1
- 14002710/6 – Jedná se o P á. Číslo OP: 2
- 14002717/1 – jedná se o Ol
- 14002775/4 – jedná se o Lu k. Datum narození: 25.4.1982.
- 14003016/6 – jedná se o S
- 14003153/3 – jedná se o Mi
- 14003388/5 – jedná se o Ma k. Datum narození: 12.8.1975.
- 14001698/4 – Jedná se o Lu i, kde j

Shrnutí vyhodnocení tvrzených či skutečných chyb

Po překvapivém konstatování o množství chyb vyvinuli navrhovatelé bez ohledu na své omezené možnosti, když respektují ochranu soukromí patentů a nepožadovali se nelegálně databáze umožňující ověřování validity záznamů veškeré možné úsilí ke kontrole sporných záznamů, Analyzovali jak některé samotné vzorky, tak i souhrny chyb. Zjistili, že v drtivém množství záznamů jde o chyby osamocené, kdy jde o jeden nezjištěný záznam na petičním archu. Zároveň pak existují celé záznamové archy, kde jsou všechny záznamy uváděné jako chybné s tím, že je v napadeném rozhodnutí odpůrce uvedeno: „Občan v evidenci nenalezen: neexistuje nikdo se zapsanými údaji.“ Pro navrhovatele je zásadní toto velmi malé množství vadných petičních archů. Ty ovlivňují celkový počet patentů.

Nešlo-li o nesprávný postup odpůrce, pak za situace, kdy ani jeden z navrhovatelů nic nefalšoval, nelze vyloučit možnost cíleného poškození kandidatury navrhovatele č. 2. Proto navrhovatelé předpokládají, že Nejvyšší správní soud dá podnět jako orgán trestního řízení uvedené v § 12 odst. 1 trestního řádu dá podnět příslušnému orgánu činnému v trestním řízení k prošetření podezření na spáchání trestného činu maření přípravy a průběhu voleb a referenda dle § 351 trestního zákoníku, podle kterého mj.: „*Kdo jinému ... l stí brání ve výkonu volebního práva ... kdo padělá údaje na petici pro volební účely nebo v jiném dokumentu souvisejícím s volbami nebo referendem anebo vědomě použije takového dokumentu jako pravého, kdo vědomě nesprávně sečte hlasy či poruší tajnost hlasování, ... bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.*“. Navrhovatelé žádají soud, aby postupoval dle své povinnosti, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni. Je třeba najisto postavit, zda někdo spáchal trestný čin k újmě navrhovatelů i petentů například úmyslnou záměnou petičních archů, úmyslným chybným vyplněním těchto archů, nebo zda šlo o nerespektování stanovených postupů ze strany odpůrce. Pro příliš obecné důvody neztotožnění petentů ze strany odpůrce to nedokáží navrhovatelé posoudit.

Navrhovatelům je však známo, že například existují dva petenti s číslem 1722/4 a 1722/5. Jde o sourozence, kteří vyplňovali ve stejnou dobu petiční arch před navrhovatelem č. 2. Zatímco petent s číslem 172/5 byl ztotožněn, petent s číslem 1722/4 ztotožněn nebyl. Z veřejných zdrojů je přitom zřejmé, že dotyčná osoba existuje a kandidovala pod číslem 16 jedné konkrétní kandidátky do zastupitelstva v obci, která je jako adresa jejího bydliště vyznačena v petičním archu, z internetu je známo i její pracovní zařazení. Navrhovatelé neví, kde je chyba vedoucí k neztotožnění této osoby. Zastávají stanovisko, že odpůrce ji mohl bez větších problémů ztotožnit. V České republice je pouze 51 osoba stejného příjmení jako je příjmení petenta a jeho bratra. V obci trvalého bydliště přitom bydlí jen 3 osoby stejného příjmení. Je tak více než pravděpodobné, že fyzická osoba s totožným příjmením a stejným křestním jménem bude v dané obci maximálně dvakrát. Ztotožnění takovéto osoby by neměl být problém. Proč nebyla ztotožněna, navrhovatelé neví.

Dalším příkladem je petent pod číslem 14002178/5. Z veřejných zdrojů je zřejmé, že se jedná o osobu místostarosty obce, která je uváděna jako jeho bydliště. Zároveň však z veřejného rejstříku vyplývá, že takováto osoba existuje, ale datum jejího narození nekončí číslem 0, ale číslem 6. jde tak o buď zřejmou nesprávnost, nebo například o chybu psacího prostředku, který nedotáhl hořejší část číslice. I v tomto případě by měl být přes číslo průkazu totožnosti měl být dotyčný petent identifikován. I pokud by byl překlep v čísle průkazu totožnosti, šlo petenta identifikovat přes jméno, příjmení a adresu bydliště, protože tyto údaje zjistili navrhovatelé, že jsou ve veřejném rejstříku stejné, jako jsou údaje uváděné v petici.

Zvláštní důvody pro přepočítání hlasů

I pro kontrolu počtu záznamů a jejich správnosti platí, že je třeba odstranit pochybnosti o účelovém vyřazování kohokoliv z volby či z ovlivňování voleb jiným způsobem. Jde o

analogii soudního rozhodování, kde se uplatňuje princip odstraňování pochybností p možném účelovém jednání ke škodě jakéhokoliv účastníka jednání. Proto správně Ústavní soud konstatoval, že: „Čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod vyžadují, aby byl soud nestranný nejen z hlediska osobního přesvědčení soudců, kteří věc rozhodují (subjektivní hledisko), nýbrž i z hlediska toho, zda osoba soudce nabízí dostatečné záruky vyloučení všech důvodných pochybností v tomto směru (objektivní hledisko). S okolnostmi, které by mohly vyvolat pochybnosti o objektivní nestrannosti, se musí soud při rozhodování o námitce podjatosti vypořádat s ohledem na skutečnost, že i zdání může mít pro jejich posouzení jistý význam. Není přitom rozhodující, že tyto okolnosti jsou dány snahou obžalovaného ztěžovat průběh řízení. Údajné obstrukční jednání obžalovaného nemůže vést k opomenutí jiných důležitých skutečností (v daném případě časový sled jednání soudce vůči stěžovateli, pomínutí zákonného účelu pokuty podle § 66 odst. 1 tr. ř. v odůvodnění usnesení, přehnaná reakce na jednání stěžovatele a souběžné vedení řízení na ochranu osobnosti mezi stěžovatelem a předsedou senátu), které by mohly vyvolat pochybnosti o nestrannosti soudu.“ Možné pochybnosti o účelovém vyřazování některých petentů zvláště při tak nízkém počtu hlasů může odstranit jen jejich přepočet.

Pochybnosti o nestrannosti státních orgánů podílejících se na organizaci voleb existují. Navrhovatelé žádají o provedení kontroly výpočtu zejména s ohledem na skutečnost, že se ve veřejném prostoru setkávají i s názory, že dochází k poškozování demokratického státu a k ovlivňování voleb určitými skupinami. I kdyby toto nebyla pravda, v což navrhovatelé pevně doufají, pak skutečně existují podezřelé okolnosti. Stačí si připomenout například vystoupení policisty Kubiceho před sněmovními volbami, které skončili volebním patem a nástupem stran pravice do vlády. Policista Kubice se později stal ministrem vnitra. Zajímavá je i časová konsekvence trestního stíhání Andreje Babiše. Soudní řízení v jeho věci bylo nařízeno po několika měsících od obžaloby od 12. září 2022, přičemž volby senátní a zastupitelské se uskutečnily 23. a 24. září 2022, takže v samotném závěru voleb neměl předseda politického hnutí možnost se jich aktivně účastnit v odpovídajícím rozsahu. Podobné platí i v souvislosti s volbou prezidenta u tohoto prezidentského kandidáta i o termínu závěrečného jednání v jeho trestní věci. dne 4. až 6. ledna 2023, když první kolo prezidentských voleb se má uskutečnit 13. a 14. ledna 2023., přestože by asi nikdy nic nebránilo tomu, a by se soudní jednání konalo o několik dnů později po senátních či prezidentských volbách. Pak samozřejmě může Markéta Pekarová Adamová jako předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako třetí nejvyšší ústavní činitel právem uvádět, že poslanec Babiš chodí na soud častěji než do sněmovny. Podobné lze vztáhnout i k výběru soudce projednávající případ kandidáta Babiše.

Zarážející je, jak vyplývá z příložen odpovědi jiného původně předpokládaného prezidentského kandidáta Skály, jeho trestní stíhání. Aniž by navrhovatelé se s ním ztotožňovali, když má často diametrálně odlišné názory než oni. že je stíhán pro skutek, který se stal cca 2 roky před zahájením trestního řízení, když tento byl pozván k vysvětlení cca měsíc po tom, co bylo oznámeno, že historik Skála bude kandidovat na prezidenta. Obžaloba na dr. Skálu byla podána krátce před odevzdáváním petice na jeho podporu, aby

následně navíc došlo k úniku informací z trestního spisu těsně před tímto odevzdáváním. Je samozřejmé, že jakékoliv trestní stíhání zahájené bezprostředně po oznámení kandidatury za skutek z delší minulosti vyvolává pochybnosti o účelovosti postupu státu k některým kandidátům. Pokud se k těmto pochybnostem připojí i značné nesrovnalosti v chybovosti kandidátů pak lze pochopit, proč u části veřejnosti vznikají pocity ze zmanipulování a nátlaku na potencionální presidentské kandidáty.

Navrhovatelé nenapadli přepočty u jiných kandidátů, byť je zarážející, že z občanských kandidátů byli odpůrcem vyřazeni všichni kromě dvou kandidátů, kteří působili ve veřejné sféře. O rozdílném přístupu státních orgánů ke kandidátům pak svědčí i přístup akreditačního úřadu, když Národní akreditační úřad vede nejméně jedno správní řízení s Mendelovou univerzitou v Brně kvůli podezření pramenícímu z nezvykle krátké doby studia některých absolventů v uplynulých letech. Týká se i období mezi lety 2018 a 2022, kdy řídila univerzitu nynější kandidátka na prezidentku Danuše Nerudová. Se závěrem kontrol se ale veřejnost nejméně do prvního kola prezidentských voleb neseznámí, zatímco u jiných kandidátů je zjištěna vysoká chybovost či stát nařizuje jednání, které může ovlivnit jejich volby.

K překonání těchto obav z nežádoucího ovlivňování voleb by pak přispělo provedení přepočtu podpisu petentů, o což opakovaně navrhovatelé žádají u petice na podporu navrhovatele číslo 2

vz. JUDr. Karol Hrádela

advokát v plné moci

Tomáš Klvaňa

PhDr. Karel Diviš

Od: PhDr. Josef Skála, CSc. <

Datum: 08.12.2022 12:54

Komu: Karol Hrádela

Vážený pane doktore,

k Vašemu dotazu Vám sděluji:

Oznámení, že mne KSČM nominuje do prezidentských voleb v lednu 2023, bylo zveřejněno 2. února 2022. Výzva Policie ČR k podání vysvětlení mi byla adresována 17. března 2022. Týkala se diskusního pořadu nezávislého rozhlasu www.svobodne-radio.cz, vysílaného již 2. července 2020, tedy před téměř dvěma a půl roky. Vyvolal řadu kladných reakcí. Jedinou polemiku z řad publika redakce neobdržela dodnes.

Teprve krátce poté, co byla oznámena má kandidatura, jsem byl policejním orgánem konfrontován verzí, podle níž jsem se měl provinil porušením paragrafu 405 trestního zákoníku ("popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia"). Navzdory stížnosti, adresované OČTŘ mým právním zástupcem a prokazující, že jsem se uvedeného přečinu nedopustil a tím, s čím se nakládá v rozporu s Ústavou i dalšími normami, jsou naopak má nezadatelná práva a svobody, jsem byl obviněn a později i obžalován. Dne 21. října 2022 vydal samosoudce OS v Praze 7 trestní příkaz, odsuzující mne k 8 měsícům odnětí svobody odloženým na zkušební dobu 15 měsíců. Shodně byli obviněni a odsouzeni i další dva vystupující v uvedené relaci. Všichni tři jsme proti trestního příkazu podali odpor.

Tématem pořadu byl tzv. katyňský masakr, tedy vražda tisíců polských válečných zajatců nalezených v masových hrobech poblíž Smolenska. Tento odporný zločin jsem nijak nepopíral ani neschvaloval. Zapojil jsem se jako historik výlučně do diskuse o jeho interpretaci. Posluchačům jsem zpřístupnil zjištění knih a dalších zdrojů z doby po zániku SSSR zpochybňující verzi, vydávanou dnes za nedotknutelný kánon. Nasvědčují vině nacistického agresora. Předmětné zdroje jsem prezentoval způsobem, plně konformním s platnou legislativou - tedy jako výzvu k další diskusi, opřenu o veřejně dostupné seriózní prameny, a nikoli kázání jakýchkoli dogmat. Obojí bylo zřetelně vysloveno hned úvodem relace.

Textů, připisujících zmíněný zločin nacistickému Německu, nabízí internet i další zdroje celou řadu, a to i publikovaných v posledních letech. Mnohé tak činí i mnohem kategoričtěji, než relace z 2. července 2020, aniž by jejich autoři byli vystaveni kriminalizaci. Proč jsem jí naproti tomu vystaven já, vyšlo najevo i 8. listopadu 2022. Tedy v den, jímž končila lhůta dodání 50 tisíc podpisů občanů, opravňujících kandidovat na Hrad. Pár hodin před jejím vypršením se mne redaktor portálu seznam.cz dotázal, zda jsem byl obžalován za výroky o tzv. katyňském masakru. Na moji repliku, na čem svůj zájem staví, odvětil, že je informován přímo ze státního zastupitelství. Co jsem mu odpověděl, zveřejnil vcelku objektivně. Podstatu problému však zjevilo jeho doznání. Obsáhlý článek, hýřící detaily z dokumentace OČTŘ, vyšel pár minut nato. Musel být sepsán už před redaktorovým telefonátem po krajně účelovém úniku informací z trestního spisu.

Já sám jsem striktně dodržel závazek trestní řízení veřejně nekomentovat, k němuž mne Policie ČR vyzvala už při podání vysvětlení v březnu 2022. Teď mi to mnozí z kolegů vyčítají. S námitkou, že pokud

bych kauzu učinil věcí veřejnou, petici za mé právo kandidovat by podepsaly statisíce spoluobčanů. Potvrzuje to i dění teď, kdy kauza po nepotrestaném úniku informací z trestního spisu tajemstvím není. Stovky občanů píší žádosti prezidentu republiky, aby uplatnil své právo naše trestní stíhání zastavit. Na transparentní účet na úhradu právního zastoupení mne i obou dalších vystupujících v uvedené relaci zaslali téměř sto tisíc korun už během několika dnů po jeho zřízení.

Mně trestní stíhání za pořad z července 2020, zahájené až krátce po oznámení mé kandidatury, cestu k získání potřebného počtu podpisů komplikovalo už od března 2022. Řada lidí, vyjadřujících mi podporu při cestách napříč republikou, se neodvážila podepsat petice s uvedením jejich data narození, adresy a čísla občanského průkazu. Jejich obavy jsem dobře chápal, když jsem na rozdíl od nich věděl o svém dle mého názoru účelovém trestním stíhání. Tím ostřeji stálo dilema, jak splnit svěřený mandát, aniž tím ohrozím lidi se srdcem na dlani, kteří se pod petici s citlivými údaji podepsat odhodlali. Především proto jsem od metod, které by k získání potřebného počtu podpisů vedly, raději upustil, aniž bych své trestní stíhání medializoval. A zajistil spolehlivou skartaci shromážděných petičních archů, aby nepadly do rukou těch, kteří by stoupence mé kandidatury mohly ohrozit. Uvědomuji si, že nebýt mé kandidatury, zřejmě by nedošlo k jakémukoli trestnímu stíhání nejen mne, ale i dalších účastníků zmíněného pořadu.

S pozdravem

PhDr. Josef Skála, CSc.